

helst undgaas. Da der blev givet Meddelelse om, at 10 pCt. af Mandskabet skulde have Orlov, husker jeg saaledes, at der blev opgivet et vist Forhold mellem Jyder og Øboere, og at det blev forstaaet paa forskellig Maade i Roskilde, idet en Bataillon dør tog halvt Jyder og halvt Øboere, medens en anden Bataillon af 10 Mand tog 8 Øboere og kun 2 Jyder. Der blev naturligvis stor Opstandelse mellem Jyderne, der ikke vilde lade sig snyde, hvis de kunde undgaa det, og da man nærmere undersøgte Spørgsmaalet, kom man paa det rene med, at det var Mening, at Jyderne skulde regnes for lige saa gode som Øboerne, og saaledes blev det altsaa. For saa vidt er alting godt, men der er endnu nogle Steder, hvor man synes at have misforstaaet Skrivelsen om disse 4 Dages Orlov. Der er saaledes noget Mandskab ved 44de Bataillon i Roskilde — det er overført fra 28de Bataillon —, som endnu ikke har faaet nogen Orlov, og de har dog været inde fra 2. August. Som Svar paa en Henvendelse om at faa Orlov har man sagt dem, at foreløbig blev der ikke Tale om Orlov ved denne Afdeling. Det maa naturligvis bero paa en Misforstaaelse, naar man ved alle de øvrige Afdelinger har haft 4 Dages Orlov. Jeg vil meget gerne bede om, at denne Misforstaaelse maa blive rettet, og at man i Fremtiden udtrykker sig saa tydeligt, at de militære Autoriteter ikke er i Tvivl om, hvad Meningen er.

Dernæst vil jeg spørge den højtærede Forsvarsminister, hvorledes det forholder sig med de 14 Dages Orlov, som adskillige af Mandskabet har ment at kunne opnaa. Blandt Mandskabet gør den Opfattelse sig gældende, at man i særlige Tilfælde kan opnaa 14 Dages Orlov, og disse 14 Dages Orlov har man tænkt sig givet til Folk, hvis Eksistens er truet ved deres Indkaldelse, og af dem er der mange, f. Eks. smaa næringsdrivende, dels handlende, dels Haandværkere og adskillige Landmænd. Saadanne Folks Eksistens kan være truet i betydelig Grad, hvis de ikke en Gang imellem kan komme hjem og tilse deres Forretning eller Drift. Der er adskillige, som har forsøgt at faa denne forlængede Orlov, men saa vidt mig bekendt er det hidtil ikke lykkedes. I et Tilfælde, hvor en Mand søgte om 14 Dages Orlov, blev der svaret, at naar man var Soldat, skulde man gaa op i sin Soldatergerning og ikke spekulere paa noget andet. Aa ja, det er der maaske ikke noget at sige til. Soldatergerningen er nu en Gang vedkommende

overordnedes Fag. Jeg tror imidlertid, man bedømmer dette Forhold noget forskert, naar man tror, at en Mand kan gaa op i sit Soldatervæsen, naar han ved, at hans Eksistens hjemme bliver mere og mere truet, jo længere han maa være borte fra Hjemmet. For at Folk skal kunne gaa op i deres Militærvæsen, vilde det vist ogsaa være udmærket, om de kunde faa saa megen Tid fri, at de nogenlunde kunde bringe paa Fode, hvad der gaar i Stykker hjemme. Af denne Grund vil jeg spørge, hvorledes det gaar med disse 14 Dages Orlov, om det nogen Sinde har været givet som en Befaling, at de kunde ydes, eller ej; i mange Tilfælde vilde en lidt udvidet Orlov kunne gøre uhyre meget godt. Under alle Omstændigheder vil jeg, som jeg før sagde, bede den højtærede Forsvarsminister sørge for, at den Meddelelse, der udgaar til de forskellige Afdelinger, bliver saa tydelig og klar, at Mandskabet virkelig faar den Orlov, der er tiltænkt dem.

F. F. Samuelson: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at anstille politiske Betragtninger, thi jeg kan i eet og alt slutte mig til de Udtalelser, der er fremsatte af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), men for at omtale enkelte lokale Forhold. Først vil jeg bringe den højtærede Trafikminister min Tak, fordi han har optaget de 100,000 Kr. paa Finanslovsforslaget til Paabegyndelse af en Omordning af Aarhus Bane- gaardsforhold. Denne Sag har i mange Aar staaet paa Dagsordenen eller i alt Fald været omtalt her i Rigsdagen. Det var den første Sag, jeg omtalte, da jeg for 8 Aar siden fik Sæde i Rigsdagen, og for 1906 har min Forgænger i Kredsen, Landstingsmand Harald Jensen, mange Gange draget den frem. Jeg har i Regelen 2—3 Gange hvert Aar været inde paa den, men alligevel har det kun ført til negative Resultater. Det har lært mig, at man ofte kan tale for døve Øren, og at man maa vide at resignere og øve sig i Taalmodighed. Det er derfor en stor Tilfredsstillelse for mig, ja, for hele Aarhus By, at den højtærede Minister nu har vist sig lydhør overfor vore berettigede Krav.

Loven om Erhvervelse af Grundarealer i Aarhus Mølleeng er af 27. April 1900, og siden da er Forholdene blevet betydeligt forværret. Den Gang tænkte man først paa at bygge en Godsbanegaard ude i Mølleengen, nu er sikkert alle enige om,